

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.691 van 14 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRÈRE loco advocaat V. LURQUIN en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, geboren en getogen in Dagestan, verklaart dat u na het vertrek van uw echtgenoot in november 2006 verhuisde van Bamatyurt naar Nuradilovo. U ging er bij uw ouders wonen omdat uw huis in de gaten werd gehouden. Eerder, in november 2005, december 2005, januari en februari 2006 was de politie naar uw huis gekomen omdat ze uw echtgenoot Ilyasov Magomed (O.V. 6.009.186) zochten. In januari 2007 werd er in Nuradilovo een algemene zuiveringsactie gehouden, waarbij ook het huis van uw ouders werd doorzocht. Ze vroegen waar uw echtgenoot was. U zei dat u het niet wist. Ze wilden daarop u en uw kinderen meenemen, maar uw vader kon dit verhinderen. Op 5 april 2007 kwam de politie opnieuw langs en ze vroegen waar uw echtgenoot was. U zei opnieuw dat u niet wist waar hij was. U werd daarna, samen met uw kinderen, meegenomen naar het politiebureau van Chasavyurt. Ze stelden u vragen over uw echtgenoot. Toen u naar waarheid zei dat hij niets met wapens te maken had en dat u niet wist waar hij zich bevond,

werd u geslagen. Ze dreigden ermee dat u uw kinderen niet meer zou zien indien u niet zou meewerken. U kreeg de toestemming om uw vader te bellen. Hij zorgde ervoor dat u nog dezelfde dag werd vrijgelaten. Uw familie besloot dat het beter was dat u het land zou verlaten.

Op 20 april 2007 verliet u Dagestan en u kwam op 3 mei 2007 aan in België, waar u uw echtgenoot kwam vervoegen. Hij vroeg op 30 november 2006 reeds asiel aan en u deed dit op 3 mei 2007.

B. Motivering

Er dient te worden gewezen op uw verklaring dat de problemen die u persoonlijke kende allemaal te maken hadden met de problemen van uw echtgenoot (verhoorverslag CGVS, blz. 6). In de beslissing van uw echtgenoot werd echter geconcludeerd dat hij bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd. Dit werd als volgt weergegeven in de beslissing van uw echtgenoot:

[...]

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van uw echtgenoot en bijgevolg ook niet aan de problemen die hij zou hebben gekend, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen aangezien ze zouden te maken hebben gehad met de problemen van uw echtgenoot. Aangezien uw echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, kunnen deze u ook niet worden toegekend. Uit uw verklaringen blijkt immers niet dat u een gegronde vrees voor vervolging kent in de zin van de Conventie van Genève. U kan evenmin het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk maken. De overige documenten (geboorteaktes kinderen, huwelijksakte) die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag, wijzigen voorgaande conclusie niet, aangezien ze enkel de persoonsgegevens van u en uw kinderen betreffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, Magomed ILYASOV, werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en verzoekster verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de feiten en de motivering van het beroep ingediend in het dossier van haar echtgenoot.

Ter terechtzitting bevestigt verzoekster uitdrukkelijk dat zij zich voor haar verzoek tot erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus, baseert op de feiten die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot en dat ze geen eigen, persoonlijke motieven inroept.

Bij arrest van 14 november 2008, nr. 18.690 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Zij brengt dienvolgens geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (RvS 24 januari 2007, nr. 167.846) en komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De neergelegde documenten kunnen deze conclusie inderdaad niet wijzigen aangezien ze enkel persoonsgegevens bevatten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 november 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.